

عنوان مقاله:

تاثیر کودهای زیستی بر عملکرد و محتوای کلروفیل و پرشدن دانه جو در شرایط دیم و آبیاری تکمیلی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی علوم کشاورزی، گیاهان دارویی و طب سنتی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

ندا عبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته زراعت، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی

ریوف سیدشریفی - استاد، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی

محمد صدقی - استاد، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی تاثیر کودهای زیستی بر عملکرد و محتوای کلروفیل و پرشدن دانه جو در شرایط دیم و آبیاری تکمیلی آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی در سه تکرار در سال 1395 انجام شد. فاکتورهای آزمایشی شامل سطوح آبیاری (عدم آبیاری یا دیم، آبیاری در مرحله چکمه دهی یا آبستنی، آبیاری در مرحله خوشه دهی) و کودهای زیستی در چهار سطح (عدم کاربرد کودهای زیستی به عنوان شاهد، کاربرد میکوریزا، ازتوباکتر، کاربرد توام ازتوباکتر و میکوریزا) را شامل می شدند. نتایج نشان داد بیشترین و کمترین عملکرد دانه به ترتیب 314/9 و 213/2 گرم در متر مربع مربوط به آبیاری تکمیلی در مرحله چکمه دهی با کاربرد توام قارچ میکوریزا و ازتوباکتر و عدم کاربرد کودزیستی در شرایط دیم بود. بیشترین کلروفیل a، b، کارتنوئید و کل به ترتیب 1/76، 0/88، 0/83 و 2/64 در آبیاری تکمیلی در مرحله چکمه دهی و با کاربرد توام میکوریز و ازتوباکتر، کمترین مقادیر این صفات به ترتیب 1/55، 0/78، 0/54 و 2/34 نیز در حالت عدم آبیاری (دیم) و عدم کاربرد کودهای زیستی بدست آمد.

کلمات کلیدی:

جو، آبیاری تکمیلی، کودهای بیولوژیک، محتوای کلروفیل و سرعت پر شدن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/740157>

